

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod nihil extrinsecum conuertatur in humanam substantiam, quæ est ex
Adam. O

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

que causaliter, nō formaliter, dicitur fuisse in primo homine omne q̄ in humanis corporibus naturaliter est, descenditq; à primo parente lege propagationis, & in se auctum & multiplicatum est, nulla exteriori substantia in id trāseunte, & ipsum in futuro resurget. Fomētum quidē habet à cibus, sed nō conuertuntur cibi in humanā substantiā, quæ scil. per propagationem descendit ab Adam. Transmisit enim Adam modicum quid de substantia sua in corpora filiorum, quando eos p̄creauit, i. aliquid modicum de massa substantię eius diuisum est, & inde formatum corpus filii, suiq; multiplicatione sine rei extrinsecę adiectione, auctū est: & de illo ita augmētato aliq̄ d inde separatur. vnde formantur posterorum corpora: & ita progreditur p̄creationis ordo lege propagationis, vsq; ad finem humani generis. Itaque diligenter ac p̄spicue intelligentibus patet, omnes secundū corpora in Adam fuisse per seminalem rationem, & ex eo descendisse propagationis lege.

Auctoritate & ratione probatur, nihil extrinsecum conuerti in humanam substantiam, quæ ab Adam est.

Quod vero nihil extrinsecum in humani corporis naturā transeat, veritas in Euāgelio significat dicēs. Omne q̄ intrat in os: in ventrē vadit, & in secessum emittitur. Quod etiam ratione ostēdi potest hoc modo. Puer qui statim post ortum moritur, in illa statura resurget quam habitur⁹ erat, si viueret vsq; ad etatem triginta annorum, nullo vitio corporis impedit⁹. Vnde ergo illa substantia, quæ a deo parua fuit mortua, in resurrectione tā magna erit, nisi sui in se multiplicatione? Vnde apparet, q̄ etiā si viueret, non aliunde, sed in se augmentaretur illa substantia. Sicut costa de qua facta est mulier, & sicut panes euāgelici. Nō inficiamur tamen, quin cibi & humores in carnē & sanguinē tran-

Quomodo per propagationem descendit.

O
Magister
hic non approbatur.
Matth. 15. b.

transeant: sed non in veritate humanæ naturæ, q̄
à primis descendit parentibus: quæ sola in resurre-
ctione erit, reliqua vero caro in quam cibi transe-
unt, tanquam superflua in resurrectione depone-
tur: quæ tamen ciborum aliarumque rerum fo-
mentis coalescit.

QVOMODO PECCATVM ORIGINALE

à Patribus transeat in Filios: an secun-
dum animam, an secundum
carnem.

DISTINCT. XXXI. A

*Qualiter
peccatum o-
riginale à pa-
rentie tradu-
citur in pro-
lem.*

NUNC superest inuestigare, qualiter peccatum
à parētibus traducatur in filios, scilicet an se-
cundum solam animam, an secundum carnem, si-
ue secundum vtrunq;? Putauerunt quidam secu-
dum animam trahi peccatum originale, non secu-
dum carnem, quia non solum carnem, sed & ani-
mam ex traduce esse arbitrati sunt. Sicut enim in
generatione proles de carne paterna substantiali-
ter trahitur caro, ita etiam de gignentis anima a-
nimam geniti essentialiter deduci ab his existi-
mabatur. Ideoque sicut de corrupta carne caro cor-
rupta seminatur, ita etiā de anima peccatrice a-
nima peccatrix, corruptione originali infecta, ab
illis trahi dicitur.

*Predictam opinionem damnat, & quod per carnem tradu-
catur peccatum dicit, & quomodo
ostendit.* B

Hoc autem fides catholica respuit, & tanquam
veritati aduersum damnat: quæ non animas, sed
carnem solam, sicut superius diximus, ex traduce
esse admittit. Non ergo secundum animā, sed se-
cundū carnē solā, peccatum originale trahitur à
parētibus. est n. peccatum originale (vt supra dixi-
m⁹) cōcupiscentia, non quidem actus, sed vitium.
Vnde August. Ipsa concupiscētia est lex membro-
rum